

»SLOVENEK« velja
po pošti na vse strani Jugoslavije in v Ljubljani:
za celo leto naprej . . . K 84—
za pol leta K 42—
za četrt leta K 21—
za en mesec K 7—
za inozemstvo celoletno K 95—
Sobotna izdaja:
za celo leto K 15—
za inozemstvo K 20—

SLOVENEK

Inserati:
Enostopna poltivrsta (59 mm široka in 3 mm visoka ali 2/3 prostor)
za enkrat po K 1-20
uradni razglas po K 1-80
Pri naročilu nad 10 objav popust.
Najmanjši oglas 59/9 mm K 4—
Poslano:
Enostopna poltivrsta K 3—
Izahaja vsak dan izvenem po-nedeljek in dan po prazniku, ob 5. uri zjutraj.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredn. telef. št. 50, upravn. št. 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun poštne bran. ljubljanske št. 850 za naročnike in št. 349 za oglase, avstr. in češke 24.797, ogr. 29.511, bosn.-herc. 7563.

Dr. S. J.

Vidov dan.

Kakor na posameznike, tako padajo šestokrat tudi na narode dnevi polni grozot in strahot, dnevi, ki nikdar več ne morejo izginiti iz spomina. Najhujše je, ako taki dnevi vržejo narod nenadoma iz življenja velike slave in mirne sreče v globoko gorje, v sužnost in propast; a zopet še neprimerno hujše, ako mora narod vse to nedolžen trpeti . . .

Srbi so se bili dvignili pod Štefanom Dušanom (1331—1355) svojim največjim vladarjem do prvenstva na balkanskem polotoku. Njih carstvo je bilo tukaj najmočnejše. Bili so kot narod popolnoma ujedinjeni, svobodni pod varstvom velikega cara, močni po obsegu svoje države, prvaki med drugimi narodi na Balkanu, kajti Štefan Dušan Silni se je dal v Skoplju kronati za carja Srbov, Grkov, Bolgarov in Albancev. Toda ni še prešlo 33 let po smrti Štefanovi, in srbske slave ni bilo več, car ubit, Srbija izbrisana iz vrst svobodnih držav.

Uničilo jo je surovo nasilje tedanjega krvoločnega turškega imperijalizma. Sultan Murad I. je bil človek, ki je malikoval le divji sili ter sovražil vse, kar ni klonilo glave njemu. Ta človek je prinesel Srbiji gorje. Bilo je sredi junija 1389, ko je srbski car Lazar na Kosovem polju zbral veliko vojsko v obrambo stare svobode. Pripovedujejo, da so Srbi ter njih zavezniki šteli več kot 200.000 mož; cvet vsega naroda je bil tukaj navzoč, da reši domovino pred Muradom in turškim nasiljem. Tri dni je trajala strašna bitka; Srbom je šlo za življenje in smrt. Tretji dan je ležal na Kosovem polju cvet srbskega naroda strt in pokončan na tleh; car Lazar mrtev; razbita tudi Srbija in njena svoboda. To je bil Vidov dan leta 1389.

Preteklo je od tedaj več kot 500 let — letos jih bo ravno 530 —, a srbski narod tega dne ni mogel pozabiti več. Prestrašno je bilo gorje, prevelika nesreča, ki ga je tedaj zadela, da bi mu mogel izginiti iz spomina. Vidov dan se je vračal leto za letom; a leto za letom se je srbski narod spominjal njegovih grozot in njegovega pomena. Klical mu je, naj se spominja mrtvih, ki so padli tedaj kot žrtev za domovino; in narod je molil v svojih svetiščih za mrtve tistega dne. Učil ga je, da krivica ne more biti trajna zmagalka; zato naj zaupa v Boga in njegovo pravičnost; ta mora prej ali slej za Vidov dan ustvariti dan vračila in privedi dan osvete za storjeno krivico. In narod se je zbiral v svojih svetiščih ter molil, da bi dan vračila čim prej prišel. Spomin in up sta ta dan posvetila ter napravila iz njega velik naroden praznik poln religiozne vsebine. Vera v nadsvetno pravičnost, vera v bodočnost se je ob spominu na preteklost iz tega dne razlivala na ves narod ter ga prešinila s tisto plemenitostjo in tistim ognjem domovinske ljubezni ter hrepenejem po svobodi, ki ga odlikujejo pred vsemi drugimi slovanskimi narodi. Stoletja je bil Srbu Vidov dan le spomin na gorje Kosovega polja in neprestan izraz vere v bodočnost. Danes je Srbu Vidov dan praznik stoletne vere, ki stoji pred njim kot živa prekrasna resničnost!

Letos praznujemo privkret Vidov dan mi Slovenci. Praznujemo ga s Srbi. Praznujemo ga v cerkvi s službo božjo in zunaj nje. Prečudna čustva nas navdajajo pri tem!

Nimamo sicer takega slavneša narodnega življenja za seboj, kakor so ga že imeli Srbi, ko je prišel Vidov dan nad nje. Pač pa smo živeli v svetu največidelnejših idej, ki leže sedaj strte pred nami; verovali smo v pravičnost, v svobodo, narodno samoodločbo; mislili smo, da verujemo vanje tudi drugi, naši zapadni sosede; možje tudi, ki zastopajo svetovne države v Parizu; upali smo, da te ideje prinese v družbi z brati Srbi in Hrvati i nam, malemu slovanskemu narodcu, popolno osvoboditev iz stoletnih sovražnih spon.

Pa je padel Vidov dan na nas. V svoje grenko razočaranje smo soznali, da je močnejšem ideja pravičnosti le prazna

publica, in prav tako svoboda in narodna samoodločba. Sovražna pest je raztrgala naš narod; mi pa stojimo nad razvalinami naših upov, ko se zavedamo, kako nas je nasilje varalo in nas vrгло v prebridko narodno nesrečo. Kakor strašna mōra počiva na nas zavest krivice, ki se nam godi, toliko strašnejša, ker je mi nismo z akkrivili in ker nas je zadela kakor strela iz jasnega neba sredi naših najlepših nad. Prihodnjo soboto, 28. junija, praznujemo Vidov dan z globoko žalostjo nad nesrečo, ki nas je vhitela. Stoletja so ga Srbi tako obhajali, mi ga pričenjamo letos . . .

Toda Vidov dan je bil Srbu veden opomin, naj veruje v bodočnost. Kajti Bog je nad nami, ki v pravičnosti vodi pota narodov in ne more nikdar dopustiti, da bi krivica trajno vladala. Vračilo, osveta pride. Čim pozneje, tem hujše za onega, ki je nositelj krivice! A pride gotovo! Stoletja so Srbi čakali, predno je vstal Kara Gjorgje, slavni prednik Petra in Aleksandra; predno je prišlo Kumanovo in osveta za Kosovo; vera, ki so jo Srbi imeli v bodočnost, se je sijajno izpričala. Turek, nositelj krivice, je zgnil; Srbi pa stoji! Ta vera dajaj tudi nam močil Krivica, ki je naš narod zadela, ne bo obstala, ker ne more in ne sme. Sobotni Vidov dan torej ne bo za nas samo dan globoke žalosti, on bo tudi tih slavnosten protest proti krivici; on bo naš izraz vere v nadsvetno pravičnost in prepričanje, da bo pravica zmagala ter tudi nam prinesla osvoboditev bratov iz turškega jarma na našem zapadu.

To je torej Vidov dan za nas; kar je bil Srbom, to je tudi nam. In zato je tisti dan vsi iz svojih hiš v cerkev pred oltar, da tam molimo za padle junake, ki so življenje žrtvovali za boljšo bodočnost domovine; da tam molimo, prežeti vere v boljšo bodočnost, naj bi Bog čim prej krivici tla izpodmaknil ter narod naš osvobodil popolnoma in hkratu vso državo blagoslovil, v kateri živimo; vsi iz svojih hiš tisti dan tudi na javne in odločene prostore, da se tam z darovi spominjamo letos junakov - invalidov, ki so trpeli in še trpijo radi domovine in da tam kar najdostojnejše manifestiramo za pravico in za vero v boljšo bodočnost našega naroda.

Vidov dan bodi nam vsem svet, veličastno resen naroden praznik!

Naša vprašanja o Parizu.

Razgovor s predsednikom deželne vlade dr. Brejcem.

Včeraj popoldne je naš urednik imel priliko govoriti s predsednikom deželne vlade g. dr. Brejcem, ki se je v torek vrnil iz Pariza. Iz razgovora lahko omenimo nekatere stvari, ki našo javnost prav posebno zanimajo.

CELOVSKA KOTLINA.

Medtem ko se primorsko vprašanje v Parizu že dalj časa nahaja v štadiju neke stagnacije, se je Pariz zadnje čase zelo mnogo pečal z vprašanjem Celovške kotline, kjer so Jugoslovani ustvarili s svojo zasedbo dovršeno dejstvo. Zato je umljivo, da se je razgovor zasuknil najprvo na Koroško.

Preteklo soboto, tik pred odhodom dr. Brejca iz Pariza, je namreč svet deseterice sklenil, da se Celovška kotlina razdeli v dve coni A in B. Italijanska delegacija je sicer predlagala, naj Jugoslovani izpraznijo celo Koroško. Teča predloga pa konferenca ni sprejela, marveč določila, naj Jugoslovani ostanejo v ozemlju A, Nemci pa naj zasedejo ozemlje B.

Jugoslovansko ozemlje A je vse ozemlje, ki ga na jugu obdajajo Karavanke, z Jezerskim in Možiško dolino vred; na zapadu gre meja tega ozemlja od Maloške Peči (Malestiger Mittagkogel), zapadno od Kepe, proti severu, tik vzhodno od Malošč, tik zapadno od Blaškega jezera do dravskega kolena pod Vernbergom. Od tu gre meja ob Dravi do Rožeka, ki je naš.

Pri Rožeku preskoči meja Dravo ter gre do Vrbe ob Vrbskem jezeru. Vrba je še nemška. Meja preseka nato Vrbsko jezero po sredini ter gre potem dalje ob vodi Glanfurt, ki teče iz jezera (2 km južno od od Celovca), do njenega izliva v Glinu pri Žrelcu, (ki je naš). Meja je nato Glina do izliva v Krko pri Grabstajnu, ki je jugoslovanski. Od tu proti severu do Št. Janža na Mostiču tvori mejo reka Krka. Od Št. Janža proti vzhodu je severna meja jugoslovanske cone severna meja okrajnega glavarstva Velikovškega. Od te meje skoči meja med Št. Pavlom in Labudom (naš) na Štajersko.

Ozemlje B ima na vzhodu in jugu že meje označene, ker meji ob ozemlje A. Na zapadu in severu pa ima tiste meje, ki jih naša delegacija zahteva za naše ozemlje. Od dravskega kolena pod Vernbergom gre meja proti severu na Osojske Ture, od tod proti vzhodu preko Urhove gore nad Celovcem in Magdalenske gore do Št. Janža, kjer meji na ozemlje A.

To vse pa je povzročena vojaška ureditev. Če bo ta rešitev tudi diplomatsko definitivna (ki je v pogodbi z Nemško Avstrijo označena kot »pridržana«) se ne ve.

Če ostane pri tej rešitvi, kar seveda ni še gotovo, se boče vršil plebiscit najprvo v jugoslovanskem ozemlju A. Ko se ta odloči za Jugoslavijo, bo tudi ozemlju B dana prilika, da se v ljudskem glasovanju lahko izreče, ali je za Jugoslavijo, ali za Nemško Avstrijo. Iz gospodarskih ozirrov se ozemlju B ne bo težko odločiti.

ITALIJA IN JUGOSLOVANI.

Padeč italijanske vlade je v kavzalni zvezi s podpisom nemške pogodbe. Po tej pogodbi dobi Francija tudi formalno vse, kar je zahtevala, Anglija si je kolonije vzela že poprej in so ji sedaj tudi formalno prisojene. Obe državi sta nusičeni, le Italija, razun Tiroleške, ne more doslej pokazati nobenega uspeha. S tem je nezmožnost italijanske politike, ki se je zarila ravno v naše jugoslovansko ozemlje, pred lastnim ljudstvom postala očita in slediti je moral odstop. S tem je tudi jugoslovansko stališče precej olajšano, ker niti Francija, niti Anglija ne rabita več Italije. Jasno je, da londonske pogodbe ne bosta zatajili, toda s tako vneto ko doslej, se ne bosta več potegovali za italijanske aspiracije.

Obenem pa so Italijani storili usodno napako, ko so tik pred odhodom razrušili za seboj zadnji most sporazuma. Stvar je bila ta:

Dne 23. aprila je Wilson predlagal Italijanom svojo znano črto (Raša) ter izjavil, da od te črte ne odneha ter da ne podpíše drugačne pogodbe. Italijani so to Wilsonovo ponudbo — kakor znano — odklonili in ententa je začela posredovati. Tako je prišla na dan misel, da bodi Reka samostojna država. Doda naj se tej državi toliko ozemlja, da bi bila zavarovana železnica Št. Peter-Reka.

Naša delegacija je tedaj v principu pristala na ta kompromisni predlog, zahtevala pa je, naj tej novi državi pripade poleg Reke in ozemlja ob železnici Št. Peter-Reka še pazinski, labinski in podgraški okraj v Istri. Vršila so se pogajanja, katerih uspeh je bil, da so Italijani ta načrt zavrgli in onemogočili.

Sedaj je nastopil Wilson drugič. Predlagal je, naj se nova država (Reka) ustanovi na ozemlju med njegovo prvotno črto (Raša) ter med sedanjo demarkacijsko črto. Tako bi k tej novi državi prišli Idrija, Pontojna, Krk in Čres, medtem ko bi Sušak pripadel Jugoslaviji. Plebiscit bi se v tej državi vršil v 5 letih ter bi se po preteku 5 let ljudstvo lahko odločilo za Jugoslavijo. — Da bi pa Italijane pridobil za to misel, je Wilson Italiji ponudil vse otoke pred Zadrom, dalje otok Vis in Pelagruž. Zader bi bilo avtonomno mesto, čigar zunanje posle bi vodila Italija.

Italijanska delegacija pa je odbila tudi ta Wilsonov predlog in v odgovor je sledila takoj nato democija Italijanske vlade.

V takem štadiju se tedaj nahaja naše vprašanje napram Italiji. Italijani s svojo trmo onemogočujejo pametno rešitev. Medtem pa prihajajo na dan z dokumenti dokazane spletke, ki jih plečejo Italijani z

Nemci in Mažari. Znano je, da so Italijani hoteli Bohinj, Bled in Gor. Savsko dolino — ne za se, ampak za Nemce. Dokazano je, da so z municijo preskrbovali Nemce in sedaj mažarske boljševeke proti Čehom. Te ugotovitve naši stvari niso v kvar.

Pa tudi to nam ni v kvar, če hočejo Italijani še vedno držati pod orožjem svojo armado, kar jih stane mesečno 2 milijardi. Boje se demobilizacije in njenih posledic. Toda še hujše bodo posledice sedanjega stanja, ki mu revna Italija ne ho kos.

Zato, ne obupajmo!

Italijanska kriza.

Pariz, 22. junija.

Ko so se zavezni delegati pred kratkim zbirali v francoskem zunanjem ministrstvu, da sprejmejo na znanje mirovne pogodje za Avstrijo, je vzbudil pozornost Orlando s svojim ostentativno nadutim držanjem, češ, mi Italijani smo tu zmagovalci, mi smo odločili usodo svetovne vojne. Sedaj je ta mož izgubil iz velike pozornice. Pokopale so ga njegove lastne zmote. Še važneje pa je, da izgine zli duh Orlandovega kabineta — Sonnino, ta »senilna trmoglavost«, kakor ga označuje »Secolo«. Sonnino je bil personifikacija vsega, kar si kdo more slabega predstavljati pod pojmom modernega židovstva. Morala evropskih državnikov, kakor znano, ne stoji baš visoko; toda Sonninova rakulistika presega vse meje, v primeri z njim je še Machiavelli svetnik. Z brezmejnim, le degeneriranemu židovstvu lastnim cinizmom je spravil ob vse kredit italijansko zunanjo politiko. Mednarodna zavezniška komisija je pred kratkim dognala, da je oficijelna Italija z orožjem zalagala mažarske boljševeke, ob enem pa Čehom hinla prijateljstvo. Avstrijska vlada se je branila pustiti municijo preko meje, a Italija ji je zagotovila, da se to orožje ne bo rabilo proti Nemcem, marveč drugim sosedom — Čehom in Romunom. Oficijelna Italija je istotako zalagala z orožjem nemške roparske tolpe na Koroškem, in Bolgare je ščuvala proti Srbom. Sedaj seveda skuša italijanska vlada zanikati vse to, a ne pomaga nič. Italija je do kosti kompromitirana. Kakor poročajo očividci, ki prihajajo iz Angleskega, se tam javno mnenje vedno bolj obrača proti Italiji. V Ameriki so ondotni množičevilni Italijani v zvezi z Nemci začeli kampanjo proti Wilsonu. Momentano se jim morda posreči, vreči Wilsonu kako poleno pod nogo, celotni uspeh pa bo ta, da se italijanska perfidnost pokaže v celi svoji luči.

Jugoslaviji je bil Sonnino smrten sovražnik. Njegov načrt je bil, staro Avstro-Ogrsko oslabiliti, sicer pa rešiti. Slovenske zemlje bi se naj razdelile med Italijane in Nemce, meja bi šla po priliki ob Savi. Hrvate so hoteli obnamiti z nekako samostojno državico, ki bi bila torišče večnih intrig in orožje v italijanskih rokah proti sosedom. Srbijo je pa hotel Sonnino stegniti v gospodarsko odvisnost od Italije. Združena Jugoslavija mu je prečrtila te vrazje nakane, le Radić mu je šel na limanice. Odtod vse intrige in težave, ki jih je delala Italija naši državi znotraj in zunaj.

Zašel je v zagato, ki si jo je sam pripravil. Kmalu bo prišlo do podpisa miru z Nemčijo in Avstrijo. S tem bi trebalo priznati Jugoslavijo kot samostojno državo. Druge države so to že storile, le Sonnino s svojo senilno trmoglavostjo se je vpiral. Seveda kabinet Orlando je zadel tudi na skoraž nepremagljive težave v notranji politiki, a glavni sunek mu je dal polom zunanje politike. Ob kraških in dalmatinskih čerch si je italijanska hidra skrhalo zobe.

Sedanja italijanska kriza je globokega pomena; italijanska politika mora iskati nove orientacije. Po dosedaj v Pariz došlih vesteh bi imel prevzeti vodstvo nove vlade Nitti, ki je bojad eden najinteligentnejših italijanskih politikov. Zunanje zadeve bi prevzel Tittoni, bivši poslanik v Parizu. V ospredje stopa germanofilski Oio-litti, ki želi voditi bodoče volitve. Italija je v precepu. Z eno nogo že stoji na sirani

od svojega županstva uradno potrdilo, da je bil njegov konj vpoklican in da njegov lastnik, oz. voznik ni prišel s konjem.

Ij Državna posredovalnica za delo. V preteklem tednu od 15. do 21. junija 1919 je iskalo delo 211 moških in 72 ženskih delavskih moči. Delodajalci so iskali 216 moških in 60 ženskih delavskih moči. Posredovanj se je izvršilo 161. Pri vseh podružnicah »Državne posredovalnice za delo« je od 1. januarja 1919 do 21. junija 1919 iskalo delo 8567 delavskih moči, delodajalci so pa iskali 7885 delavcev. Posredovanj se je izvršilo v tem času 2244. Delo iščejo: pisarniške moči (340), trgovski sodrudniki in sodrudnice (214), služkinje in kuharice (113), lišniki, pazniki, strojni ključavničarji, mehaniki, monterji, strojniki, šoferji, natararji, natararice, mesarji, peki, mlinarji, poljski in tovar. delavci in delavke, dninarice, kurjači, kovači, železostrojarji, uradne in trg. sluge, šivilje, ševljarji, mizarji itd. Delo je na razpolago: rudarjem (900), služkinjam in kuharicam (148), težakom, hlapcem (125), pom. delavkam v pletilni šoli, polj. in vinoğ. delavcem in delavkam, cest. in gozd. delavcem, tesarjem, zidarjem, mizarjem, žagarjem, krojačem, šiviljam, usnarjem, kleparjem, kovačem, kurjačem, slikarjem, plekarijem. pis. močem itd.

Ij Našel se je krstni list glaseč se na ime Jurij Murko. Lastnik ga dobi v našem upravnistvu.

Kdor je mnogo na prostem in ga večkrat preseneči veter, daž ali sneg v pomanjkljivi obleki. naj uporabljaja proti prehlajenjem dihalnih organov Fellerjev »Elsa-fluid«, 6 dvojnatih ali 2 specialni steklenici za 24 kron edino pristen pri lekarnarju F. V. Fellerju, Stubica, trg Elsa št. 134 (Hirvatsko). Mnogo nad 100.000 zahvalnih pismen hvali njegov dobrodejni učinek. Ob enem se moreto naročiti Fellerjevo milo odvajalne Rhabarbara »Elsa-krog-ljice«, 6 skatelj stane 12 K. Omot in poštnina se zaračuna posebej in najceneje. Kdor naroči več ob enem, mnogo prihrani.

Kupi se šivaini stroj za kožuhovino (Pelznähmaschine). Ponudbe na trvdko A. Persche, Ljubljana.

Krasno posesivo z mlinom in prvovodna moč, električna razsvetljava, v bližini Celja, se radi izselitve za nizko ceno proda. Pojasnila se dobijo iz prijaznosti v Kolodvorski ulici št. 31.

Lep harmonij cena 1500 K, se proda radi preselitve. Mari-ber, Schillerjeva c. 4, pritličje, levo.

Nova hiša z več stanovanji in vrtom tik mesta Ljubljane se tako ugodno proda. Ravnotako tudi manjše posesivo, pripravno za penzioniste, kaldi 15 km od Ljubljane. Pismena vprašanja je pod: »Okolica« takoj poslati na upravnistvo tega lista.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš ljubljani sin in brat, gospod **IVAN KECELJ** medicinec, sanit. poročnik, izdihnil svojo blago dušo v 36. letu svoje dobe za svobodo jugoslovanske zemlje ter našel svoj grob tudi v njej. Pokopan je bil 25. junija 1919 v Velikova. Blagega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin. Trzin, 25. junija 1919. Marija Kecej, mati, Jakob, Franc, brata, Ivana, Franciška, sestri. 3789

Zahvala. 3781 Za vse dokaze globokega sočustva povodom bridke izgube naše iskreno ljubljene soproge, sestre, tete in sva-kinje, gospe **Albine Koselka roj. Prezelj** se tam potom najtopleje zahvaljujamo. Posebej se še zahvaljujemo preč. duhovščini, gg. pevcem za ganljive žalostinke, slavni Mengeški godbi in sploh vsem, ki so drago pokojnico spremili na njeni zadnji poti, vsem še enkrat: Bog plati! Mengeš, 25. junija 1919. Žaljuoči ostali.

Orlovski vestnik. Gospodarski odsek Orlovske zveze ima danes, to čeno ob pol osmih zvečer, nujno sejo v pisarniških prostorih O. Z. Seja vaditeljskega zbora Ljubljanskega okrožja Orlov. Zastopani so bili sledeči odseki: V. O. Z., Sv. Peter, Ljubljana; Sv. Jakob, Ljubljana; Hrušica; Sostro; D. M. Polje; Ježica; Št. Vid; Vič; Ig; Dol pri Ljubljani. Sklep vaditeljskega zbora Ljubljanskega okrožja Orlov je, da se korporativno udeležijo vsi odseki okrožnih prirediteljev v Hrušici, Mostah, Igu, Ježici in Sostrem, ob enem so pa tudi povabljeni drugi odseki, kateri se niso udeležili okrožne seje po svojih zastopnikih. Odseki naj se pridno pripravljajo, da bodo okrožne prireditve kar najsajajnejše uspele. Glede prireditve na Štajerskem v Celju je vzel vaditeljski zbor Lj. okrož. Orlov z največjim veseljem na znanje. Vsi zastopniki odsekov so se izjavili, da se po možnosti prireditve v Celju korporativno udeležijo. Kličemo Vam, na delo bratje! S pridnim delom si bomo zasigurali našo bodočnost! Zbirajte pridno za »Orlovski sklad«. Nazdar! — Vaditeljski zbor Lj. okrož. Orlov. Trobentaška vaja za vse odseke ljubljanskega okrožja bo v nedeljo 29. t. m. ob 9. uri dopoldne v telovadnici v Ljudskem domu v Ljubljani Pozivljamo vse okrožne odseke, da se vaje točno udeležijo. Na zdar! Zvezni trobentač.

Drva, meterska, žagana in cepljena se dobijo v Kolodvorski ulici št. 31.

Zahvala. Za vso tolažbo, sožalje in zadnje spremitvo povodom smrti naše predrage mame, gospe **Serafine Sabothy roj. Dobelek** izrekamo vsem najiskrenejšo zahvalo. V Ljubljani, dne 23. junija 1919. Žaljuoči ostali. 3786

Zahvala. Izven možnosti, vsakemu posebej za iskrene dokaze srčnega sočutja povodom teške izgube našega mojega predrage, predobre in nepozabljene soproge, gospe **Ane Blažič roj. Petle** se zahvaliti, bodi tem potom preč. gg. župnikoma Cilek in Jurko za vodstvo spreveda, pevskemu zboru Narodne čitalnice v Slov. Gradu za ganljivo žalostinko, darovalcem krasnih vencev in šopkov ter vsem ostalim za častno spremitvo predrage mi pokojnice — moja najprisrčnejša zahvala izražena. Slovenjgradec, dne 22. rožnika 1919. Žaljuoči soprogo **Štefan Blažič**, okrajni tajnik. 3784

Zahvala. 3781 Za vse dokaze globokega sočustva povodom bridke izgube naše iskreno ljubljene soproge, sestre, tete in sva-kinje, gospe **Albine Koselka roj. Prezelj** se tam potom najtopleje zahvaljujamo. Posebej se še zahvaljujemo preč. duhovščini, gg. pevcem za ganljive žalostinke, slavni Mengeški godbi in sploh vsem, ki so drago pokojnico spremili na njeni zadnji poti, vsem še enkrat: Bog plati! Mengeš, 25. junija 1919. Žaljuoči ostali.

Melzna koza, kompletna postelja, moško kolo, otroški vozček na prodaj. Slomškova ulica št. 6, I. nadstr. 3792

Restavracija v Prošernovi ulici št. 9 se priporoča v Ljubljano potujočemu občinstvu. 3407

Iščem korespondentino veščo slovenskega in nemškega jezika, stenografije in strojepisja. Ponudbe prosim pod »Dobra moč« 2754 na upravnistvo lista. Ovojni papir rujava barve, v velikem formatu, v celih polah, se odda v večji množini. Nastave reflektantov sprejema uprava »Slovenca« pod šifro »Ovojniki«.

Docent **Dr. Botteri** primarij okulističnega oddelka deželne bolnice ordinira redno od 11 do 12 ure. Sv. Petra c. 2.

Gradbeni oddelek obratnega ravnateljstva južno železnice v Ljubljani nujno potrebuje 3 risarje za stavbene risbe. Reflektanti naj se osebno predstavijo pri ravnateljstvu (Gradb. odd.).

Službe išče mož, ki razume vsa gospodarska dela. Zeli se stalno mesto s popolno oskrbo v hiši, tudi perilo. Plača po dogovoru. Najraje bi bil v Ljubljani ali okolici. Sel bi tudi v kak rudnik. Naslov: **Martin Horvatiš**, Zagreb, Kaptol 20. 3791

Kupčijska posredovalnica »MERKATOR«. Trgovska agentura in komisijska trgovina 3875 **M. AMBROŽIČ** naznanja, da posluje v hiši Jurčičev trg 3 v Ljubljani. »MERKATOR« posreduje kupčije vsake vrste in oskrbuje za stranke prodajo in nakup vsakršnega blaga ali predmeta. Na kmetijo v kamniški okolici se sprejme pridno in pošteno

dekle vajeno kmetkega dela, živinoreje in navadne kuhe. Naslov se poižve v upravnistvu »Slovenca« pod št. 3787.

Martin Žuran sobni slikar Ljubljana, Mestni trg št. 12, se priporoča slavn. občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Izvršitev točna, cene zmerna. Večje število delavcev za vzdrževanje cest in ulic išče mestna občina ljubljanska. Zglasiti se je pri cestnem nadzorstvu na magistratu med 11 in 1 uro opoldne.

Prosveta.

pr Milan P. Čorčević: O pogreškama u nacionalnoj propagandi. Ta 56 strani obsegajoča knjiga je izšla v Genevi in obsega predavanje g. Čorčevića o navedeni stvari. Izvajanja so vsekakor zanimiva. Knjižica je pisana v cirilici.

pr Vrhbosna. Ta revija, ki izhaja v Sarajevu in je namenjena katoliški prosveti, je izšla v 10. in 11. številki in prinaša zanimivo vsebino. Med drugimi so tudi članki: »Religiozni problem južnih Slavena«, Za katoličku ljepu knjigu, Za naše crkve in oltare itd. Revija ima bogat »Vestnik« in rubriko »Prosvjeta«.

pr Krjies, Prejeli smo 9. in 10. številko te revije, ki izhaja v Zagrebu. Urejuje ga dr. Velimir Deželič. Vsebina teh dveh števil je sledeča: dr. F. D. Marušič: Otac (Iz »Liječnikovih zapisaka«) Fr. W. Foerster: Izvanje navike (Iz »Lebenssühnung«.) August Senoa: Kako došlo, tako prošlo. Prof. B. Stjepančič: Kako je načinjen i kako da se načini balon. Pustolovine na izletu. Poruke uredništva.

Aprovizacija.

a Vnovčevalnica za živino in mast v Ljubljani bo prodajala od vštete soboto dne 28. junija 1919 naprej v Ljudski mesnici na

Sv. Jakoba trgu vsem javnim uradnikom in uslužbencem, vsem javnim in ubožnim zavodom, goveje zadnje meso s priklado po 12 kron za kilogram ter goveje sprednje meso s priklado po 10 kron kilogram. Vsak upravičenec se mora izkazati v mesnici z legitimacijo, t. j. s potrdilom svojega urada, da tam službuje. Meso se bo sekalo, kakor do sedaj v ponedeljkih, sredah in sobotah od 6. do 10. ure.

Poslano.

Gospodu **Antonu Pesek-u**, odgovornemu uredniku »Jugoslavije« v Ljubljani

Če bi bil napad v »Jugoslaviji« upravičen, Vam gotovo ne bi odgovoril v Poslanem. Ker Vam je pa bivša pivovarna na Lescah tako na poti, da mislite, da je to državi v škodo, kar delam in kar mislim napraviti iz iste, mi to dokažite in če mi to stvarno utemeljite, Vam isto podarim. Na Vrhniki, dne 25. junija 1919.

Mirko Korenčan.

* Za vsebino pod tem naslovom ne prevzema uredništvo nobene odgovornosti.

Vžigalice brez nakaznic. Černak & Val, Ljubljana, Vodnikov trg 2.

Mlinarji! 4 tečajni celotne mlinske oprave in 4 stope so takoj na prodaj. Elektrarna v Brodih pri Vraskem.

Večja množina **karbida** se dobi pri BREZNIK & FRITSCH, trgovina z železino v Ljubljani, Frančevo nabrežje št. 1 pri frančiškanskem mostu. 5189

Pozor! Cenjenim trgovcem, občinstvu in drugim odjemalcem priporočam zalogo brunšviških salam, kakor tudi salam iz gnjati po najnižjih cenah. Pri tej priliki opozarjam, da je moja tvornica za izdelavo različnih salam, klobas in klobasic

prvo in edino jugoslovansko podjetje na Kranjskem.

Moja tvornica je bila že l. 1904 na mednarodni razstavi v Parizu najvišje ociklovana. Pričakujejoč mnogobrojnih naročil jamčim za točno in solidno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem **Franc Golob**, mesar in prekačevalec v Sp. šiški pri Ljubljani.

Ing. Dr. Miroslav Kasal oblašteno poverjeni stavbni inženir Specijalno stavbeno podjetje za betonske, železobetonske in vodne zgradbe v Ljubljani, Hiltšerjeva ulica št. 7.

Izvršuje strokovno: Naprave za izrabo vodnih sil, vodne žage, elektrarne, betonske in železobeton. jezove, mostove, železobetonska tovarniška poslopja, skladišča, betonske rezervarje, železobetonsko oporno zidovje in vse druge betonske in železobetonske konstrukcije. Provezema v strokovno izvršitev vse merte stavbeno inženirske stroke. Tehnična mnenja, zastopstvo strank v tehniških zadevah.

BALKAN ima nekaj vagonov zdrave **KORUZE** naprodaj! Oddaja cele vagone. 3771 (4)

Javna dražba toplokrvnih žrebcev in kobil, ter huculov in oslov. Od strani državne žrebčarne na Selu pri Ljubljani se bode vršila v torek dne dopoldne 1. julija 1919 ob 10. uri javna dražba dveh žrebcev arabske pasme, osem huculskih žrebcev, štirih oslov in pet toplokrvnih 5-6 let starih kobil, na jahalnem prostoru poleg plemenitne postaje na Selu pri Ljubljani. Kupci morajo prinesiti povodce seboj. 3772 (4)

Državna žrebčarna na Selu pri Ljubljani. Komisija prodaja, dokler traja zaloga, prvovrstno črno čistilo za čevlje

po K 2150 za ducat. Prodaja se samo v večjih množinah. **čistilo za čevlje** 3762